

Dosarul nr. 2ra-2061/19

Prima instanță: Judecătoria Soroca sediul central (jud. C. Botnaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Gheorghieș, A. Toderaș, E. Bejenaru)

ÎNCHEIERE

20 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Galina Stratulat

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Veaceslav Șutchevici, reprezentat de avocatul Andrian Sorocean

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Alvire-Sor” împotriva lui Valeriu Comerzan, Veaceslav Șutchevici și Liliei Șutchevici cu privire la declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare și la

cererea reconvențională a lui Veaceslav Șutchevici, reprezentat de avocatul Andrian Sorocean împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Alvire-Sor” cu privire la revendicarea bunurilor și repararea prejudiciului

împotriva deciziei din 28 mai 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Veaceslav Șutchevici, reprezentat de avocatul Andrian Sorocean și menținută hotărârea din 15 octombrie 2018 a Judecătoriei Soroca sediul central

constată:

La 27 februarie 2018, SRL „Alvire-Sor” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeriu Comerzan, Veaceslav Șutchevici și Liliei Șutchevici cu privire la declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare.

În motivarea acțiunii a invocat că între SRL „Alvire-Sor” și Valeriu Comerzan, la 25 august 2014, a fost încheiat contractul de arendă, înregistrat cu nr. 2022 la 10 martie 2015, în conformitate cu Legea cu privire la arendă în agricultură nr. 198 din 15 mai 2003, la Primăria satului Regina Maria din r-nul Soroca.

Astfel, în baza contractului de arendă, Valeriu Comerzan s-a obligat și a transmis către SRL „Alvire-Sor” terenurile agricole cu numerele cadastrale

XXXXX, XXXXX și XXXXX în arendă pentru perioada 2 ianuarie 2014 – 2 ianuarie 2018, iar SRL „Alvire-Sor” s-a obligat să achite plata de arendă după cum urmează: 500 kg de grâu, 100 kg de floarea soarelui, 20 kg de zahăr.

A remarcat că SRL „Alvire-Sor” până la moment și-a executat în permanență obligațiile contractuale, achitând în termenii și în cuantumul stabilit plata de arendă.

Dat fiind faptul că contractul de arendă a terenului agricol expiră în luna ianuarie 2018, SRL „Alvire-Sor” a manifestat interes de a negocia cu Valeriu Comerzan încheierea unui nou contract de arendă sau de a prelungi pe cel existent.

Fiind contactat, Valeriu Comerzan a comunicat că terenurile agricole aflate în arenda SRL „Alvire-Sor” nu-i mai aparține cu drept de proprietate privată, deoarece au fost înstrăinate.

A comunicat că la finele anului 2017, Veaceslav Șutchevici s-a adresat către SRL „Alvire-Sor” cu o cerere în care a solicitat transmiterea în folosință a terenurilor agricole cu numerele cadastrale XXXXX, XXXXX și XXXXX, ce-i aparțin cu drept de proprietate privată în urma procurării de la Valeriu Comerzan, concomitent anexând doar informația de la ÎS „Cadastru” ce confirmă faptul că el și soția sa sunt proprietarii terenurilor indicate, fără a prezenta și contractele de vânzare-cumpărare.

Conform informației de la ÎS „Cadastru” terenul agricol cu numărul cadastral XXXXX a fost înstrăinat de către Valeriu Comerzan Lilei Șutchevici și lui Veaceslav Șutchevici în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 4052 din 28 aprilie 2017 (7801/17/9132), terenul agricol cu numărul cadastral XXXXX a fost înstrăinat în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 11099 din 9 septembrie 2016 (7801/16/21878), terenul agricol cu numărul cadastral XXXXX a fost înstrăinat în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 11100 din 3 septembrie 2016 (7801/16/21876).

A precizat că SRL „Alvire-Sor” a fost în imposibilitate reală de a face cunoștință cu contractele de vânzare-cumpărare menționate, precum și de a le deține și prezenta în instanța de judecată, deoarece pârâții au refuzat acest lucru.

A obiectat că, contrar art. 796 Cod civil, actele de înstrăinare a terenului agricol au fost încheiate cu încălcarea dreptului de preemțiune prevăzut de art. 793 și 794 Cod civil.

Prin urmare, Valeriu Comerzan, cu toate că era obligat, nu a informat în scris și nici verbal SRL „Alvire-Sor” despre intenția sa de a înstrăina terenul agricol arendat, precum și a condițiilor de înstrăinare, încălcând astfel dreptul de preemțiune al SRL „Alvire-Sor” la procurarea terenului menționat, lucru care nu a fost făcut nici de cumpărătorii Veaceslav Șutchevici și Lilia Șutchevici.

Prin acțiunile sale, Valeriu Comerzan a încălcat prevederile contractuale și a Legii cu privire la arendă.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 8, 9 10, 11, 216, 217 219, 512, 513, 514, 516, 572, 793, 794, 796 Cod civil, art. 1, 5, 7, 82, 90, 94, 97 117, 118, 166-167 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, constatarea nulității contractului de vânzare-cumpărare nr. 4052 din 28 aprilie 2017 (7801/17/9132) a terenului agricol cu numărul cadastral XXXXX, a contractului de vânzare-cumpărare nr. 11099 din 9 septembrie 2016 (7801/16/21878) a terenului agricol cu numărul cadastral XXXXX și a contractului de vânzare-cumpărare nr. 11100 din 3 septembrie 2016 (7801/16/21876) a terenului agricol cu numărul cadastral XXXXX încheiate între Valeriu Comerzan și Lilia Șutchevici și Veaceslav Șutchevici, precum și încasarea în mod solitar de la pârâți în beneficiul SRL „Alvire-Sor” a tuturor cheltuielilor suportate în legătură cu examinarea cauzei.

La 22 mai 2018, Veaceslav Șutchevici, reprezentat de avocatul Andrian Sorocean a depus cerere reconvențională împotriva SRL „Alvire-Sor” cu privire la revendicarea bunurilor și repararea prejudiciului.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că contractele de vânzare cumpărare a terenurilor agricole nr. 4052 din 28 aprilie 2017, nr. 11099 din 9 septembrie 2016 și nr. 11100 din 3 septembrie 2016 sunt valabil încheiate și legale și în modul corespunzător au fost înregistrate în Registrul bunurilor imobile.

A comunicat că valoarea terenurilor agricole posedate nelegitim de SRL „Alvire-Sor” constituie suma de 37 600 de lei.

La transferarea și înregistrarea dreptului de proprietate asupra terenurilor agricole menționate nu au apărut impedimente, dânsul necunoscând despre existența unor grevări, care ar face imposibilă executarea contractelor.

A specificat că nu a fost cunoscut faptul existenței unui careva drept de preemțiune al SRL „Alvire-Sor” asupra terenurilor agricole dobândite în proprietate de către el și soția sa.

Având în vedere prevederile art. 508 alin. (1) și alin. (2) lit. e) Cod civil, a remarcat că SRL „Alvire-Sor” nu a asigurat notarea contractului de arendă nr. 149 din 25 august 2014 sau a dreptului de preemțiune asupra terenurilor agricole.

A obiectat că SRL „Alvire-Sor” deține în posesie nelegitimă terenurile agricole ce-i aparțin.

Astfel, la 28 august 2017, dânsul a solicitat SRL „Alvire-Sor” restituirea terenurilor agricole, cerere care deși a fost recepționată de către destinatar la 29 august 2017, nu a fost executată în termen și modul corespunzător, pârâțul continuând să folosească și să cultive terenurilor agricole, inclusiv la ziua de azi.

Cu referire la prevederile art. 312 alin. (1) Cod civil, a menționat că, deoarece SRL „Alvire-Sor” a cultivat nelegitim terenurile agricole, urmează a fi obligat să preda roadă obținută după recoltarea acesteia.

Totodată, a remarcat că SRL „Alvire-Sor” are obligația de compensare a prejudiciului suportat de el în urma incendiului, or, în baza procesului-verbal din 12 iulie 2017 agentul constatator al Serviciului Protecției Civile și Situații Excepționale a constatat că administratorul SRL „Alvire-Sor”, Vitalie Mînzat a încălcat regulile de apărare împotriva incendiilor la exploatarea tehnici agricole.

În rezultat, Vitalie Mînzat a fost atras la răspunde contravențională, în calitate de persoană cu funcție de răspundere pentru comiterea contravenției prevăzute la art. 358 Cod contravențional, iar prin hotărârea din 22 septembrie

2017 a Judecătorei Soroca, a fost respinsă contestația lui Vitalie Mînzat și menținut procesul-verbal și decizia de sancționare din 12 iulie 2017.

A relatat că la 11 iulie 2017, a avut loc un incendiu pe lanul de grâu din sat. XXXXX r-nul XXXXX, cultivat de SRL „Alvire-Sor” cu ajutorul tehnicii agricole exploatate de salariații acesteia.

Astfel, incendiul s-a extins asupra terenului agricol învecinat care îi aparține, fiind afectată o suprafață de 3,1 ha de terenul agricol cu plantație de grâu de toamnă.

Acest fapt se confirmă în baza certificatului nr. 448 din 20 iulie 2017 emis de Serviciul Protecției Civile și Situații Excepționale și răspunsul nr. R-2 din 20 iulie 2017 emis IP Soroca la petițiile lui.

A precizat că în baza confirmării nr. 132 din 23 aprilie 2018 eliberate de Primăria com. Regina Maria r-nul Soroca se constată că recolta de grâu în mediu a constituit 4,20 tone la hectar pe parcursul anului 2017.

În anul 2017, dânsul a comercializat recolta de grâu de pe terenurile aferente la preț de 2 280 de lei 1 tonă, ceea ce se confirmă în baza actului de achiziție.

A stabilit că pagubele provocate proprietății personale ale lui sunt estimate în valoare totală de 29 685,60 de lei și anume, prețul de vânzare a 13,02 tone de grâu distrusă în urma incendiului provocat din vina angajatului SRL „Alvire-Sor” la exploatarea tehnici agricole.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 307, 310-312, 374, 602, 1410 Cod civil, art. 5, 26, 96, 166, 167, 172, 173 alin. (1) lit. b) și c), 174-175 CPC.

A solicitat admiterea acțiunii reconvenționale, revendicarea din posesia SRL „Alvire-Sor” și transmiterea lui a terenurilor agricole cu nr. cadastrale XXXXX, XXXXX și XXXXX și a roadei recoltate, precum și obligarea SRL „Alvire-Sor” să-i compenseze suma bănească de 29 685,60 de lei.

Prin hotărârea din 15 octombrie 2018 a Judecătorei Soroca sediul central, a fost admisă parțial acțiunea SRL „Alvire-Sor”.

A fost declarat nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 4052 din 28 aprilie 2017 (7001/17/9132) a terenului agricol cu numărul cadastral XXXXX încheiat între Valeriu Camerzan și Veaceslav Șutchevici.

A fost declarat nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 11099 din 9 septembrie 2016 (7801/16/21878) a terenului agricol cu numărul cadastral XXXXX încheiat între Valeriu Camerzan și Veaceslav Șutchevici.

A fost declarat nul contractul de vânzare-cumpărare nr. 11100 din 3 septembrie 2016 (7801/16/21876) a terenului agricol cu numărul cadastral XXXXX încheiat între Valeriu Camerzan și Veaceslav Șutchevici.

Au fost încasate în mod solidar de la Valeriu Camerzan, Veaceslav Șutchevici și Lilia Șutchevici în beneficiul SRL „Alvire-Sor” cheltuielile de judecată în sumă de 270 de lei taxa de stat achitată la momentul înaintării acțiunii și cheltuielile de asistență juridică în quantum de 2 500 de lei, iar în total suma de 2 770 de lei, în rest, au fost respinse pretențiile privind încasarea cheltuielilor de asistență juridică în quantum mai mare.

A fost respinsă acțiunea reconvențională a lui Veaceslav Șutchevici ca fiind neîntemeiată.

Prin decizia din 28 mai 2019 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Veaceslav Șutchevici, reprezentat de avocatul Andrian Sorocean și menținută hotărârea primei instanțe.

Prima instanță și instanța de apel au conchis că actele de înstrăinare a terenurilor agricole, fiind încheiate cu încălcarea dreptului de preemțiune sunt lovite de nulitate, indiferent dacă cumpărătorul este de bună-credință sau nu.

Au constatat instanțele de judecată ierarhic inferioare că Valeriu Comerzan, la încheierea contractelor de vânzare-cumpărare cu Veaceslav Șutchevici, a încălcat drepturile SRL „Alvire-Sor”, în calitate de arendaș, stipulate în contractul de arendă a terenului nr. 149 din 25 august 2014, a înstrăinat terenurile în perioada valabilității contractului de arendă încheiat cu SRL „Alvire-Sor” și înregistrat în modul corespunzător la primăria din localitate.

Așadar, instanțele de judecată ierarhic inferioare au apreciat ca fiind întemeiată acțiunea SRL „Alvire-Sor”, deoarece ultimului i-a fost încălcat dreptul la informare, precum și dreptul la preemțiune garantate acestuia, ceea ce a generat îndreptățirea juridică de a pretinde anularea contractelor de vânzare-cumpărare nr. 4052 din 28 aprilie 2017, nr. 11099 din 9 septembrie 2016 și nr. 11100 din 3 septembrie 2016 a terenurilor agricole care constituiau la momentul înstrăinării obiect al contractului de arendă din 25 august 2014.

Cu referire la netemeinicia acțiunii reconvenționale depusă de Veaceslav Șutchevici, prima instanță și instanța de apel au relevat că contractul de arendă a fost înregistrat în modul corespunzător și anume, în Registrul bunurilor imobile al Primăriei sat. Regina Maria r-nul Soroca cu nr. 2022, fiind respectate prevederile Legii cu privire la arendă în agricultură, or, contractul a fost încheiat pe un termen de 3 ani, iar în acest caz legea prevedea posibilitatea înregistrării acestuia la primărie.

La fel, instanțele de judecată ierarhic inferioare au învederat că nici invocarea despre aflarea bunurilor în posesie nelegitimă, în speță, nu a fost confirmată prin careva probe incontestabile, or, SRL „Alvire-Sor” a fost anunțată despre înstrăinarea bunurilor abia la 28 august 2017, adică cu doar patru luni până la expirarea contractului de arendă, deși termenul prevăzut era de cel puțin șase luni.

Instanța de apel a evidențiat că prima instanță în hotărâre expres a indicat că cerința din acțiunea reconvențională privind încasarea prejudiciului cauzat se respinge ca neîntemeiată, prin urmare, nu poate fi reținut argumentul apelantului în sensul că prima instanță nu a făcut referire la această cerință.

De altfel, instanța de apel a precizat că apelantul și reprezentantul acestuia au confirmat că terenurile incendiate care se aflau în proprietatea lui Veaceslav Șutchevici nu sunt imobilele aflate în litigiu, prejudicierea cărora se solicită, deci această pretenție nu se referă la prezentul litigiu și urmează a fi soluționată în procedură separată.

La 5 septembrie 2019, prin intermediul Oficiului Poștal, Veaceslav Șutchevici, reprezentat de avocatul Andrian Sorocean a declarat recurs împotriva deciziei din 28 mai 2019 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii SRL „Alvire-Sor” și admitere a acțiunii lui reconvenționale, precum și încasarea din contul intimatului în beneficiul lui a cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu judecarea pricinii.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată, considerând-o neîntemeiată și ilegală, emisă cu încălcarea normelor de drept material, deoarece instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

A remarcat că la examinarea cauzei, instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 424 alin. (1), 446 alin. (1), 449 alin. (1), 508 Cod civil (redacția în vigoare până la 1 martie 2019) și Instrucțiunii cu privire la înregistrarea bunurilor imobile și a drepturilor asupra lor din 22 iunie 2005, fiind norme imperative care stabilesc momentul apariției și opozabilității dreptului de preemțiune al intimatului față de terenurile agricole.

Așadar, intimatul a fost supus obligației de înregistrare în Registrul bunurilor imobile a dreptului său de preemțiune, omiterea îndeplinirii acestei obligații având ca efect inopozabilitatea față de terți a acestui drept.

A considerat că concluzia instanței de apel în sensul că înregistrarea contractului de arendă în registrul contractelor de arendă ținut de Primăria sat. Regina Maria r-nul Soroca a avut efectul înregistrării automate și a dreptului de preemțiune al intimatului asupra terenurilor agricole, este eronată și contravine prevederilor legale care stabilesc în mod expres obligația notării în Registrul bunurilor imobile a dreptului de preemțiune în vederea apariției și opozabilității acestuia.

Prin decizia emisă, instanța de apel a dispus declararea nulă a contractelor de vânzare-cumpărare, făcând referire la art. 793 alin. (1), 794 alin. (1) și 796 Cod civil (redacția în vigoare până la data de 1 martie 2019), însă o asemenea interpretare este eronată, normele menționate nefiind aplicabile speței date, or, instituie obligația de informare a titularului dreptului de preemțiune cu privire la intenția de înstrăinare a bunului și condițiile viitoareii vânzări sunt aplicabile doar în cazul existenței și opozabilității dreptului de preemțiune.

A atenționat că contractele de vânzare-cumpărare încheiate de el cu Valeriu Comerzan au fost înregistrate în mod corespunzător în Registrul bunurilor imobile, dreptul de proprietate al lui asupra terenurilor agricole devenind opozabil terților din acest moment.

Respectiv, ca urmare a încălcării de către intimat a obligației înregistrării în Registrul bunurilor imobile a dreptului său de preemțiune, acesta nu poate fi invocat față de terți, iar art. 793-796 Cod civil (reacția în vigoare până la 1 martie 2019) nu pot fi aplicate în vederea declarării nule a contractelor de vânzare-cumpărare.

Prin urmare, aplicarea în mod eronat a prevederilor art. 793-796 Cod civil (reacția în vigoare până la 1 martie 2019) de către instanța de apel a dus la încălcarea în mod direct a dreptului lui de proprietate asupra terenurilor agricole.

Totodată, a obiectat că au fost interpretate în mod eronat prevederile art. 10 alin. (4) și 15 din Legea cu privire la arenda în agricultură nr. 198 din 15 mai 2003 (în vigoare la momentul examinării cauzei).

A precizat că instanța de apel nu a atras atenția asupra necesității notării dreptului de preemțiune asupra bunului imobil în Registrul bunurilor imobile, potrivit art. 509 alin. (1) și 499 alin. (1) Cod civil (reacția în vigoare până la 1 martie 2019). Respectiv, este eronată interpretarea potrivit căreia dreptul de preemțiune apare și este opozabil terților prin înregistrarea contractului de arendă în registrul ținut de Primăria sat. Regina Maria r-nul Soroca.

Astfel, momentul opozabilității dreptului de preemțiune și momentul opozabilității contractului de arendă încheiat de intimat și Valeriu Comerzan sunt diferite și urmează a fi calificate în mod distinct.

A mai notat că în acțiunea reconvențională, dânsul a făcut referire la prejudiciul cauzat prin acțiunile necorespunzătoare ale intimatului în legătură cu survenirea incendiului, cerință care a fost lăsată fără examinare.

Cu privire la acțiunea reconvențională și nemijlocit referitor la cererea de compensare a prejudiciului cauzat de intimat în urma incendiului, prima instanță nu a analizat în modul corespunzător argumentele invocate de el și nu s-a referit în niciun fel la faptul incendiului constatat prin actul emis de autoritatea competentă în acest sens.

La examinarea apelului, instanța de apel a refuzat să examineze pretenția de reparare a prejudiciului material cauzat în urma incendiului, motivând că acțiunea reconvențională este o acțiune civilă care nu se referă la obiectul litigiului și trebuie să fie examinată în procedură separată.

În acest context, a relevat că acțiunea reconvențională a fost înaintată în prima instanță, fiind primită în procedură în temeiul art. 173 alin. (1) lit. c) CPC, astfel, prima instanță nu a constatat că aceasta nu se încadrează în temeiurile acțiunii reconvenționale și nu a dispus restituirea cererii.

La 28 octombrie 2019, prin intermediul poștei electronice, SRL „Alvire-Sor” a depus referință la recursul declarat de Veaceslav Șutchevici, solicitând respingerea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 26 iunie 2019, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 242 vol. I), fiind recepționată de recurent la 4 iulie 2019, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f. d. 247 vol. I).

Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 5 septembrie 2019 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Veaceslav Șutchevici, reprezentat de avocatul Andrian Sorocean, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Veaceslav Șutchevici, reprezentat de avocatul Andrian Sorocean, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de

apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Veaceslav Șutchevici, reprezentat de avocatul Andrian Sorocean urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Veaceslav Șutchevici, reprezentat de avocatul Andrian Sorocean.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat